

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie skazanego **B. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2025 r.,
wniosku obrońcy o zasądzenie kosztów za udzielenie skazanemu pomocy prawnej
z urzędu w postaci dokonania czynności na rzecz skazanego w sprawie
o wznowienie postępowania;

na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze
(Dz. U.2024.1564 t.j.) w zw. z § 2 ust. 1, § 17 ust. 4 pkt 1 i § 4 ust. 3
rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie
ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2024.763
ze zm.).

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu – adw. J.
P. kwotę: 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i
sześćdziesiąt groszy) z VAT, tytułem uiszczenia kosztów za
udzielenie skazanemu pomocy prawnej z urzędu, tj. za dokonanie
czynności na rzecz skazanego w sprawie o wznowienie
postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy zarządzeniem z 16 kwietnia 2025 r. sygn. akt II KO 152/24,
na mocy art. 542 § 3 k.p.k. stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania

z urzędu w oparciu o twierdzenia zawarte we „wniosku” wyznaczonego z urzędu obrońcy – adw. J. P., wywiezionego na rzecz skazanego B. S.

Z uwagi na fakt, iż ów „wniosek” z 21 października 2024 r. został przez Sąd Najwyższy w istocie uznany za pismo obrońcy sygnalizujące potrzebę wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 3 listopada 2021 r. sygn. akt II KK 407/21, sprawa zarejestrowana pod sygn. II KO 152/24, została rozstrzygnięta w formie zarządzenia, o którym mowa na wstępie uzasadnienia.

Adw. J. P., w ww. piśmie zawarł także wniosek o zasądzenie kosztów obrony z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o zasądzenie kosztów obrony z urzędu jest zasadny. Obrońca z urzędu sporządził bowiem i wywiódł do Sądu Najwyższego pismo na rzecz skazanego, co w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu [Dz.U.2024.763 ze zm. (dalej rozporządzenie)], uznać należało za dokonanie czynności w sprawie o wznowienie postępowania.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy wysokość kosztów udzielenia skazanemu pomocy prawnej z urzędu ustalił w oparciu o § 17 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia, przyznając obrońcy wynagrodzenie w wysokości 720 zł za dokonanie czynności w sprawie o wznowienie postępowania. Zasądzoną od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę, zgodnie z § 4 ust. 3 cyt. ww. rozporządzenia należało podwyższyć o obowiązującą obecnie 23% stawkę podatku od towarów i usług, zatem kwota wynagrodzenia obrońcy wyliczona w ten sposób to 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PŁ]

[a.ł]

